

Bulletin 200

J A A R G A N G 23 /
d e c e m b e r 2 0 0 3

Bestuur 2002 / 2003

President	Henk Drost
Oud President	Marnix Jansen Venneboer
1 ^e Vice President	Koos Kuiper
2 ^e Vice President	Bert Lamers
Secretaris	Henk Breuker
Pennigmeester	Martin Liefink

Secretariaat:

Henk Breuker,
Lebuïnusstraat 23, 7009 MV Doetinchem
Telefoon 0314 - 343056, mobiel 06 – 22376774
Fax 0314 – 354697 E-mail: Doetinchem@lions.nl
Website: www.Lions.nl/Doetinchem
Digitaal ledenboek: www.lions.nl/lolas

Bankrekening ABN-AMRO : 66.03.11.232
(Postrekening van de bank: 824200)

Bijeenkomsten

Iedere maand:

- 1^e woensdag 20.00 uur Vergadering
- 3^e woensdag 18.00 uur Taphap
- 5^e woensdag 18.00 uur Taphap met L.L.L.

Plaats:

**Gasterije De Heereboer, Oude Doetinchemseweg 42
Zeddam, telefoon 0314 – 651940, telefax 0314 – 652488.
e-mail info@deheereboer.nl**

Bij verhindering voor de vergadering **Altijd** bij de secretaris afmelden: 0314–343056
Bij verhindering taphap **Altijd** vóór 17.00 uur bij Gasterije De Heereboer afmelden.

Voor 5^e woensdag opgave bij Gasterije De Heereboer
Tussen 12.00 en 17.00 uur.

Pres(s)praat november 2003

Dat onze Lionsclub leeft en bruist moge blijken uit het feit dat dit bulletin het 200ste is sinds we op deze manier met elkaar het wel en wee van onze club communiceren. Een heuglijk feit en een felicitatie waard voor al diegenen die zich de afgelopen jaren hebben ingespannen dit mogelijk te maken.

Het leven kan soms onverwachte wendingen nemen. Wekelijks worden in Nederland ongeveer 200 mensen buiten het ziekenhuis getroffen door een hartstilstand. Het is dus niet ondenkbeeldig dat U ooit hiermee geconfronteerd zult worden. Door toepassen van de handelingen die we geleerd hebben tijdens de cursus reanimatie van de Hartstichting kunt U wellicht iemands leven redden. Het was hartverwarmend om te zien met hoeveel enthousiasme onze Lions zich de vaardigheden trachtten eigen te maken, daarbij kundig bijgestaan door de instructrices van de Hartstichting. Bij zoveel inzet zullen op 5 november ongetwijfeld vele certificaten kunnen worden uitgereikt.

Ook eten en drinken zijn noodzakelijke voorwaarden om te overleven. Eten door en voor elkaar zullen we op 29 oktober, als een groot aantal gelegenheidskoks zich zullen inspannen om een diner te bereiden waar nog lang over gesproken zal worden. De belangstelling is geweldig. Meer dan 70 personen nemen deel. En drinken kunnen we dit jaar van Siciliaanse wijnen, Drepanum Rosso IGT en Drepanum Bianco IGT, de wijnen van de wijnactie van dit jaar, die in december tot Uw beschikking zullen staan. Kwaliteitswijnen voor een faire prijs met nog een kleine toeslag die we weer aan het goede doel zullen spenderen, samen met onze jumelagevrienden uit Dorsten Ook hier een enthousiaste deelname, het aantal bestellingen zal die van voorgaande jaren waarschijnlijk overtreffen.

Het is goed het Lionsgevoel te delen met onze collega-Lions van naburige clubs. Er bestaan historische banden, we hebben immers aan elkaars wieg gestaan. Op 14 oktober vond een ontmoeting plaats in de Vergane Glorie XL met Wisch de Hamelandse Marken (initiatiefnemer), Isala en Doetinchem De Graafschap. Helaas was onze deelname wat mager. Toch een geslaagde avond met zinnige contacten. De Graafschap zal het initiatief voortzetten.

Leven en beleven, dagelijks mee te maken bij onze eigen Lionsclub Doetinchem.

Met Lionsgroet,

Henk Drost

Van de redactie

Het 200-ste Bulletin. een gedenkwaardig moment vonden we bij de redactie. Reden voor iets speciaals. Theo Soontiëns begon er enkele maanden geleden reeds over, maar voordat je het weet is het al zo ver. Toch nog haasten dus. Welk thema zullen nemen? Verleden, maar ook toekomst, vonden we. Theo is met zijn jeugdactiviteiten natuurlijk de toekomst georiënteerde man. Henk, zo wil het toeval, wordt in het eerste Bulletin vermeld als nieuw lid en zal zorgen voor een, op het verleden gerichte, bijdrage. Dat eerste Bulletin en vele andere hebben Marlie en Tom overigens opgehaald tijdens een gezellige avond bij Dick en Nel de Bruin. Het zou mooi zijn, als iedereen zijn Bulletins net zo zorgvuldig bewaart als Dick.

Bart Jaap zal zich extra inzetten in de vorm van zijn befaamde illustraties. Tom verzamelt en ordent alles en Ruud tenslotte, heeft met zijn prachtige bedrijf de middelen en vooral de mensen om er iets moois van te maken. Teamwork dus! Wij wensen jullie veel leesplezier!

Voor het 200^e bulletin heeft de redactie steun gekregen uit wel heel onverwachte hoek. Het leek ons wel een spannend idee om onze club eens vanuit een heel andere kant te laten belichten. Door iemand die helemaal niets van de Lions afweet te vragen een artikel te schrijven.

/Daarvoor vroegen we Anne Breure, 15 jaar en 14 dagen oud, 4^e jaars leerling van het Stedelijk Gymnasium in Arnhem een interview te houden met twee van onze leden. Een indringende gebeurtenis voor zowel interviewster als geïnterviewden.

“Huh? Ik snap d'r niks van... Je gaat de “Lions” interviewen en dat zijn ... ouwe lullen met veel geld?!!!”

“Uh...nee... nou ja... ik weet niet.... ik heb alleen die lijst met alle leden gekregen en daar stond dus op dat de gemiddelde leeftijd 61,7 jaar was... en de meeste waren directeur of advocaat of zo... ” antwoordde ik mijn vriendin, terwijl we tegen de wind in naar school fietsten.

Daar zat ik dan aan tafel met twee mannen die ik niet kende. Lion Theo Soontiëns had me om 10 uur vanochtend opgehaald en afgeleverd en om 12 uur zou hij me weer op komen halen. Dus ik had anderhalf uur de tijd om deze –waarschijnlijk hele aardige heren- het hemd van het lijf te vragen. Owjee... Ik begon te vertellen hoe vriendinnen reageerden als ik het met hen over het interview met de Lions zou gaan houden had. Toen ik vertelde dat de eerste link was die met het chocolaatje “Lion” moesten de mannen erg lachen. Maar toen ik vertelde dat de Lions door de meeste vriendinnen met een klein beetje informatie, onmiddellijk tot rijke ouwe lullen club (OLC) werd gebombardeerd, schrokken ze toch wel. Ze legden me uit dat de Lions een serviceclub is en dat ze acties organiseren om zo veel mogelijk geld voor goede doelen in te zamelen. Het idee serviceclub was wel heel iets anders dan het idee dat ik eerst over de Lions had gevormd, want ik had het dan wel geen rijke OLC willen noemen, maar ik was het wel beginnen te denken.

“Maar wat heeft dat dan met toneel te maken?” vroeg mijn vriendin, die er nog steeds niets van snapte. “Weet ik veel. Theo, mijn dramadocent, weet je wel, vroeg of ik een stukje voor het 200ste bulletin van de Lions wilde schrijven. Waarom niet? dacht ik. Dus nu komt hij me maandag om 10 uur ophalen en dan brengt hij me naar Hummelo, waar ik twee volgens hem heel gezellige oude heren ga interviewen en daarna komt hij me om 12 uur weer ophalen.” vertelde ik haar. “Maar wat moet een meisje van 15 jaar nou bij twee oude mannen?! Ik vind het echt vaag hoor!” Jeej, en dat noemt zich dan mijn vriendin. Loopt een beetje mijn

opdrachten te verzieken, dacht ik bij mezelf. Maar misschien had ze gelijk, wat hadden jongeren met de Lions te maken?

“Niemand uit mijn vriendenkring weet dus wat de Lions is”, ging ik verder. “Wat hebben Lions dan met jongeren te maken?” vroeg ik de twee mannen. Lion Marnix Jansen-Venneboer begon meteen te vertellen dat er ook Lionsclubs zijn voor jonge mensen, die de Leo’s heten. Het leek me echt heel erg leuk om met allemaal vrienden acties te organiseren om geld in te zamelen voor het goede doel, maar al snel bleek dat ik daar nog te jong voor was. Want deze Leo’s waren rond de achtentwintig. “Maar is er dan helemaal niets dat ik nu bij de Lions kan doen?” vroeg ik een beetje teleurgesteld. “Nou” begon Lion Harm Kloosterboer “er zijn wel uitwisselingsprojecten.” Ik was meteen enthousiast. Hij vertelde dat er uitwisselingen tussen kinderen van Lions waren uit de hele wereld. Wat me erg aansprak was dat er zelfs uitwisselingen zijn met Japan en dat daar dus ook Lions zijn. Het lijkt me echt ‘super gaaf’ om een maand daar te zijn, je gaat als ware ‘op visite’ aan de andere kant van de wereld.

“Is het groot dan?” vroeg mijn vriendin om de stilte, die tussen ons hing te verbreken. “Wat?” antwoordde ik - in gedachten verzonken en nog steeds lichtelijk gepikeerd. “Ja! Dat Lions-gedoe natuurlijk, sukkel!” “Weet ik niet... ga ik dus vragen maandag, denk ik. Het heeft sowieso al zo’n 50 leden in Doetinchem. Maar voor de rest weet ik nog niet echt...”

“Maar hoe komen de Lions aan de andere kant van de wereld? Hoe kan het dat de Lions in zoveel landen zitten?” vroeg ik de heren vol bewondering, want ik was tot nu toe in de veronderstelling geweest dat de Lions niet verder dan Doetinchem kwamen. Lion Harm Kloosterboer pakte een dik boek en na een poosje bladeren, begon hij de geschiedenis van de Lions voor te lezen. Ik stond versteld van de geschiedenis van de club. Het bleek echt een grote organisatie te zijn met meer dan een miljoen leden. Ook had ik nooit geweten dat de Lions oorspronkelijk een serviceclub uit Amerika was en dat de Eerste Wereldoorlog er eigenlijk voor had gezorgd dat de Lions zich uitbreidde over meerdere landen. Was er uit de oorlog toch nog iets goeds voortgekomen, dacht ik bij mezelf.

“Ow... Maar het zijn alleen maar mannen?!” Ik lachte even. Dit was echt weer zo’n opmerking voor mijn doorgeschoten feministische vriendin. “Ja, volgens mij wel. Er stonden in ieder geval geen dames op de ledenlijst” antwoordde ik mijn vriendin in afwachting van de volgende gevatte feministische opmerking. Maar het bleef onverwacht stil en we fietsten tegen die keiharde tegenwind in verder.

Het idee van de Lions trok me echter steeds meer aan, echt jammer dat ik er nog te jong voor was. Maar behalve dat ik er nog te jong voor was, was er nog meer. Ik was geen man... en er mochten alleen mannen bij de Lions. toch? Niets bleek minder waar, ze vertelden me dat er zelfs een vrouwelijke Lions club was en dat ze ze regelmatig hielpen met het organiseren van acties. Maar als er dan toch geen problemen met vrouwelijke Lions waren, hoezo zaten er bij deze Lions dan geen vrouwen? De heren legden me uit dat het belangrijkste motief toentertijd was geweest dat er al een vrouwelijke Lions in Doetinchem was en daarom leek het hun verstandiger om het gewoon gescheiden te houden.

“Zou je er wel bij willen dan? Ik bedoel als je ouder bent dan hè?! En als er vrouwen bij mogen natuurlijk”, vroeg ik mijn vriendin om het toch maar een beetje gezellig te houden. “Bij de Lions?” Ik knikte, terwijl ik mijn handen warm blies. “Ik weet niet...” Even was het stil “Mag je er eigenlijk zomaar bij? Of moet je eerst worden goedgekeurd?” vroeg mijn, weer o zo slimme, vriendin. “Ik heb echt geen flauw idee”, antwoordde ik.

Maar als er een vrouwelijke Lions was, betekende dat ik als ik ouder ben, bij de Lions kan! Maar de heren legden me al gauw uit dat je niet zomaar bij de Lions kon, maar dat je ‘voorgesteld’ moest worden. Als een Lion iemand voorstelt, worden alle Lions gebeld met de vraag of zij degene, die voorgesteld wordt, bij de Lions willen hebben of niet. “Maar dat is niet het enige” voegde Lion Harm Kloosterboer er aan toe, “de Lions is een afspiegeling van de maatschappij. Dat houdt in dat er van elk beroep één van de Lions lid mag zijn. Één directeur, één advocaat enzovoorts.” Wow, ik stond versteld van de hele theorie, die er achter zat. “Maar wat zou een reden kunnen zijn om iemand niet bij de Lions te willen? Zou Mabel Wisse Smit bijvoorbeeld bij de Lions mogen?” Beide heren moesten eerst even lachen om deze “actuele” vraag, maar Lion Harm Kloosterboer wilde Mabel vanwege haar criminele verleden niet bij de Lions hebben. “Mabel heeft niet echt een crimineel verleden” bracht ik er tegen in. Toch bleef hij bij zijn standpunt. Mabel had dan misschien niet echt een crimineel verleden, hij vond dat Mabel altijd al op allerlei manieren had geprobeerd zoveel mogelijk macht te krijgen. Hij wilde zo iemand -heel begrijpelijk- niet bij de Lions hebben. “Maar het belangrijkste” voegde Marnix Jansen-Venneboer er aan toe “is of iemand past bij de filosofie van de Lions.”

“Nou, je hebt zat te vragen maandag!” “Hm, ja, ik vind het wel moeilijk om vragen te verzinnen, maar het gaat vast wel goed. Ik bedoel ik kan ook wel allemaal vragen verzinnen, maar dat werkt meestal ook niet. Je moet een goede vraag hebben om mee te beginnen en dan daar op door vragen.” zei ik hijgend door de harde tegenwind, terwijl we bijna bij school waren. “Hmhm.Ah dat komt vast wel goed joh!” antwoordde mijn vriendin om me wat moed in te praten. “Hé weet jij misschien nog een paar goede vragen?” vroeg ik in de hoop dat ze me kon helpen. “ Uhm.. even denken...Ow je moet vragen wat het idee achter de Lions is, wat voor een filosofie ze hebben. Snap je?” Ik knikte “Je bent echt vet goed in interviewen hé!” complimenteerde ik haar “KUT!!!! KUTKUTKUTKUT!!!”flapte mijn vriendin er in eens uit “Uh... sorry...” zei ik aarzelend en niet wetend waar ze het over had “Ik bedenk me op eens dat ik dat stuk voor filosofie ben vergeten! Echt zo stom! Ik ga zo dood als mevrouw Schenkelaars erachter komt! KUT! Ik meld me wel ziek of zo...Ik ga in ieder geval niet naar school!” legde ze helemaal gestresst uit. “Echt kut voor je! Ga maar snel! Misschien zie ik je straks nog! Komt vast wel goed joh! Doe! Succes!” riep ik haar achter na terwijl ze omdraaide “Hé Anne! Als ik je niet meer zie... succes maandag hè!!!” riep ze terwijl ze weg fietste. “Dank je!!!” riep ik er achter na en fietste tegen die tegenwind in verder.

“Maar wat is dan de filosofie van de Lions?” vroeg ik de Lions. De heren legden me uit dat de filosofie van de Lions inhoudt, dat er zo weinig mogelijk geld - wat voor het goede doel bestemd is - aan de strijkstok blijft hangen en dat de goede doelen altijd persoonlijk zijn. Daarnaast is de vriendschap een belangrijk element van de Lions, vertelde Lion Marnix Jansen-Venneboer. Met z'n allen een biertje drinken op z'n tijd is ook erg belangrijk.

Ik vond het super om me met de Lions bezig te houden. Jammer en onterecht dat het zo snel tot rijke OLC wordt gebombardeerd. Ik weet niet zeker of je het gelooft, maar als je er net zo over denkt als Marnix: *“Eerst wist ik niet wat ik bij de Lions moest, maar ik zou het nu niet meer willen missen”* weet ik zeker dat je het begrijpt: ik vind het erg jammer dat er voor mensen van mijn leeftijd geen Lions is... en dat wij...

Nou ja, ik pak mijn tas weer in en morgen... ja morgen fiets ik weer tegen de wind in naar school. De een heeft nu eenmaal meer last van tegenwind dan de ander.

Anne Breure

De ontkleuring gestopt.

De stad Doetinchem krijgt begin 2004 een heuse D-tower. Een wat? Jawel het staat er echt: een Dream-tower! Op de Europaweg vlak bij de Grutstraat zal een 12 meter hoog bouwsel (door ingewijden al een gedrocht genoemd) verrijzen waarvoor de gemeente inmiddels al € 200.000 heeft gereserveerd. (Sponsors moeten voor de overige € 85.000 zorgen.)

Het is de bedoeling dat de inwoners van Doetinchem per computer kunnen inloggen op het gevaarte en aangeven welke emotie zij ervaren, zoals boosheid, geluk, verdriet. (Hoe zou dat gaan? Iedere Doetinchemmer een eigen password? Doen 65 plussers en minderjarigen ook mee? Wordt er een onderscheid gemaakt tussen mannen en vrouwen?) Afhankelijk van de emotieteller zal het gevaarte dan verschillende kleuren aannemen, zodat je bij het binnenkomen van de stad al weet dat de bewoners van de stad voor het grootste deel boos (geel?), gelukkig(rood?) of juist verdrietig (groen?) zijn. Daar kan je mooi je voordeel mee doen als je op weg naar huis er langs rijdt. Ben je in ieder geval gewaarschuwd voor een misschien boze eega.

Hoe verzinnen ze het! Wat een verstandsverbijstering om zo het nieuwe jaar in te willen gaan. Zelfs de naam is natuurlijk fout. Die moet niet zijn

D-toren, maar E-toren: emotietoren. Maar wat je er ook van vindt, origineel is het wel. Lijkt het tenminste, want zelfs dat is het geenszins. In een alleraardigst boekje "Tegen de barbarij" voert Herman Pleij de middeleeuwse René van Anjou, koning van Sicilië ten tonele die er niet voor schroomde om zijn hele hofhouding in unikleur te laten opdraven om zijn gemoedsstemming van de dag te laten tonen. " Zachtjes vloekend hijsen de hovelingen zich in het groen als hij weer eens verliefd is, rood als de koning woest op de poort van een stormrijpe maagd wil beuken, geel bij jaloezie en braaf violet zo gauw hij zich trouw en aanhankelijk wenst voor te stellen." Of wat de denken van de hertog van Wurtemberg, die het aandurfde met zijn hele equipage in het geel gehuld aan de hertog van Bourgondië voorbij te trekken, daarmee uitdrukking gevend aan diepe haat en minachting?

Kleur is een merkwaardig verschijnsel. Het is een ongrijpbaar fenomeen. Je kunt het niet meten en het is ook niet in een getal uit te drukken. Wij vatten het nu op als een veranderlijk lichtverschijnsel dat wij steeds weer op andere manieren waarnemen. Veel houvast geeft het allemaal niet. En daarom waarschijnlijk houdt de mens zich er al eeuwen mee bezig. Zo heeft Newton "bewezen" dat zwart en wit geen kleuren zijn omdat zij bij lichtval door een prisma niet zichtbaar zijn. En stellen wij graag kleurrijke figuren tegenover kleurloze exemplaren.

Ook in de Middeleeuwen werd er verschillend over kleuren gedacht. Enerzijds werden kleuren beschouwd als het werk van Satan die in staat werd geacht door het binnendringen in het lichaam de zintuigen te ontregelen met als doel de mens te vervreemden van de eeuwige waarheden door deze te verruilen voor een kortstondige lustbeleving van zeer vergankelijke aard, anderzijds staat daar de opvatting tegenover dat kleuren juist het resultaat zijn van het goddelijke spel met het licht dat kleur en leven brengt in de materie.

Hoe dan ook, voorkeur voor kleur is vaak beschouwd als een impulsieve, ongecontroleerde, modieus en dus tijdgebonden factor en in haar waardering uiterst labiel. Maar dat geldt niet voor de hang naar zwart, zolang nog als kleur gezien, met variaties van blauw, grijs en grauw, dat zo mooi contrasteert met wit. Die voorkeuren geven blijk van een eeuwenlange constantheid die tot in onze dagen nog voortduurt. Zwart en wit horen bij de belangrijke momenten in het leven zoals doop, huwelijk en begrafenis. Gelegenheidskleding is nu eenmaal wit en zwart. Bonte kleding zijn tekenen van rebellie en protest, maar ook om even de sleur van alledag te vergeten zoals de oranjeuitdossing van supporters bij voetbal- en sinds kort ook bij tennis- en hockeyinterlands. Met als ultieme vorm natuurlijk de carnavaleske uitdossing die zich daarna met het grijs van Aswoensdag ogenblikkelijk weer voegt naar het traditionele en statusverlenende grijze of blauwe pak van alledag. (De kleuren geel

en groen waren in de Middeleeuwen de geëigende kleuren voor gekken en narren. Na de supportersrellen onlangs in Den Haag (toch de zetel van ons parlement) schoot mij de vraag te binnen of het eigenlijk geen toeval is dat de Haagse stadskleuren eveneens groen en geel zijn.) Eigenlijk is er door de eeuwen heen sprake van een toenemende trend van ontkleuring, die zeker niet met de Middeleeuwen ophoudt. Wat te denken van de kerken van na de reformatie, die zo sober en vooral kleurloos werden gehouden. Maar niet alleen in gereformeerde kringen is soberheid troef. Sinds de 18^e eeuw ontstaat er een tendens om bijvoorbeeld ook het verleden te ontkleuren. De klassieke oudheid stellen wij ons vooral wit voor. Griekse of Romeinse zuilengalerijen zijn tegenwoordig allemaal wit, in flagrante tegenstelling tot hoe het destijds ooit was. Het Pantheon in Athene bijvoorbeeld was fel blauw geschilderd (en daarom heb ik in het vorige bulletin onze eigen Pallas Irene niet voor niets in het azuurblauw laten aantreden). En degenen die ooit de Pont du Gard hebben aanschouwd, die nu zo prachtig wit afsteekt tegen de krijtrotten van de Provence en het mooie groen van de pijnbomen, zullen zich nauwelijks kunnen voorstellen dat datzelfde aquaduct vroeger steenrood gekleurd was. En dichterbij huis kom je in het Utrechtse Catharijnenconvent nauwelijks nog felgekleurde houten beelden tegen. Voor zover de tand des tijds de kleuren niet heeft doen vergaan, hebben mensenhanden daar wel toe bijgedragen. En eerlijk gezegd moet ik er ook niet aan denken om het Apollobeid dat onze tuin siert te voorzien van rode lippen, donkere wenkbrauwen, blauwe ogen of blond gekleurd haar.

Hoewel er nog veel meer op te merken valt over de wisselende waardering van kleuren, blijft onverbiddelijk staan dat de appreciatie voor de kleuren zwart, grijs, blauw en wit door de eeuwen heen van een opvallende stabiliteit blijkt geeft. Ook in kleding speelt dat eeuwenlang een overheersende rol, met een soms wel heel merkwaardige argumentatie: als God bedoeld zou hebben dat de mensen in gekleurde kleding zou rondlopen dan zou hij ook wel gekleurde schapen aan de schepping hebben toegevoegd!

Nee, kleuren zijn allengs gedegradeerd tot een orde van louter kortstondige emoties, niet voor niets vaak modekleuren genoemd. Donkere kleuren staan voor rationaliteit, zelfbeheersing en controle. Het is ook geen toeval dat vooral de elite zich door de eeuwen heen van deze kleuren voorziet. En als daar al vanaf geweken werd, dan was dat toch vooral om de eigen positie herkenbaar te maken. De gebruide skihoofden of citroenkleurige Spaanse zonhoofden boden daartoe een ideale mogelijkheid. Maar zodra deze vakanties voor grote groepen bereikbaar werden en de zonnebank zijn intrede deed, werd de standaard weer gezet door de blanke, of hoogstens lichtbruine

lichaamskleur. En wat dan overblijft is de kleurrijke kleding die veel gedragen wordt op vakanties, want iedereen heeft er natuurlijk wel behoefte aan om even aan de sleur van alledag te ontsnappen.

Ook in Lionskringen is sprake van een zichtbare ontkleuring. Bezoek een willekeurige vergadering in club-, zone- of districtsverband, en het zwart, blauw en grijs omhult je. Door de vrouwelijke leden meestal aangevuld met wit, de altijd nette blouse of trui. Geen wonder dat gezapigheid vaak aanwezig is. Wij laten ons niet al te gemakkelijk zien van onze, toch bij iedereen wel aanwezige, kleurrijke kant. De ander zou immers eens kunnen denken dat je je leven niet onder controle hebt. Aanpassen aan veronderstelde conventies is dan ook troef.

Misschien is het een goed idee om als je op weg naar de Heereboer de mallotige D (of E)-tower passeert, te bedenken hoe je zelf een kleurrijke bijdrage kunt leveren aan onze bijeenkomsten. Je zelf laten kennen en de ander leren kennen. Dan hebben die € 285.000 tenminste nog ergens voor gediend.

HB.

Een kleine geschiedenis

In december 1981 is het zover: het eerste bulletin rolt van de kopieermachine. Twee A-4tjes in drieën geknipt levert 6 bladzijden, eenzijdig bedrukt en aan elkaar geniet op. De redactie bestaat uit Jan Doedens, Dick de Bruin en Jan Thijssen. Een echte naam heeft het blad nog niet, er staat gewoon: informatie lionsclub doetinchem.

Pagina 2 laat de bestuurssamenstelling zien: Herman de Lange is president, Theo Kamps past president en Wim Frommé vice-president. Pelgrom van Lent is secretaris en Jaap Gosses penningmeester. Veel functies zijn er niet te vervullen in die tijd: er zijn twee activity officers, er is een extension commissie waar drie leden in zitten en de genoemde redactiecommissie.

Natuurlijk wordt het programma voor de rest van het jaar genoemd, waarbij er uitspringen een feestavond voor radio Marconi op vrijdag 22 januari (in nummer 8 wordt een opbrengst van fl 65.000 (!) genoemd) en een aankondiging van de charternight die op 20 maart 1982 bij de familie Heezen thuis wordt gehouden. Aart van Silfhout spoort, als A.O., de leden aan om kaarten voor de feestavond te verkopen, de prijzen voor de verloting in te leveren en vraagt vrijwilligers voor het versieren van de feestzaal.

In het verslag van de decembervergadering wordt de keyman genoemd van de nieuwe club "tussen Doetinchem en Winterswijk", waarbij de nieuwe club voorsnog de naam De Gelderse Marken krijgt toebedeeld. Er was "een goede opkomst" hetgeen wel begrijpelijk zal zijn geweest want "Henk, Arnold en Henk vertelden over hun ervaringen in Amerika en Canada en over ontmoetingen met mensen die daar niet thuis horen." Het blad eindigt met "Diversen": een "Belangrijk besluit van de laatste tijd: Graag bij verhindering afmelden. Zeker voor de lunchbijeenkomst en wel voor 12.00 uur bij de Fam. Wildenbeest, anders zijn toch de lunchkosten verschuldigd." Tenslotte nog een oproep om pennevruchten (de vierde n is er natuurlijk veel later pas bijgekomen) uiterlijk de 2^e vrijdag van de maand (toen nog de dag waarop de "lunchbijeenkomst" werd gehouden) bij de redactie in te leveren.

Nu wij 200 nummers verder zijn moeten wij de initiatiefnemers natuurlijk uitermate dankbaar zijn voor het maken van wat nu al lange tijd het bulletin is gaan heten. Toch is het vermakelijk te constateren dat voor een toen nog eenvoudige uitgave niet minder dan drie Lions de redactie vormden. Immers, van de zes pagina's waren er drie standaard en konden dus iedere keer gebruikt worden. Één van de drie redacteuren maakte ongetwijfeld het uiterst summiere vergaderverslag (dat deed de secretaris toen nog niet voor het bulletin) en de andere twee redacteuren waren kennelijk nodig voor het type- en knipwerk. Dat zij niettemin met veel ijver en doorzettingsvermogen ook veel plezier in het werk hebben gehad blijkt wel uit het feit dat deze redactie heeft gezorgd voor 29 nummers, goed voor drie jaargangen. Bij nummer 30 wordt Jan Thyssen vervangen door Henk van der Steeg en blijft de opzet nog steeds hetzelfde. Met ingang van nummer 44 vervangt Toon van Oudheusden oudgediende Jan Doedens, doch ook die wijziging heeft geen gevolgen voor de inhoud.

In het fiscal year 1986/87 is Henk Breuker president en dat levert een substantiële aanvulling voor het nog steeds informatieblad geheten blaadje op: in nummer 45 (juli 1986) verschijnt de eerste prespraat! Een onderdeel dat sindsdien altijd het bulletin heeft gesierd. Navraag leert dat zijn bedoeling was om de clubleden een hart onder de riem te steken om toch vooral actief te zijn. Zo schrijft hij o.a. "*Wij hebben door het aanvaarden van het lidmaatschap een aantal verplichtingen op onze eigen schouders genomen. Naar elkaar toe en evenzeer naar buiten. (...) Wij hebben daar de laatste bijeenkomsten met elkaar over gepraat. Het is nu tijd om de daad bij het woord te voegen. Jullie inbreng is daarvoor uitdrukkelijk gevraagd. Mag ik dat nogmaals onder ieders aandacht brengen?*" (Bijna twintig jaar later klinkt dat tamelijk moraliserend, maar inhoudelijk is het nog wel aardig actueel. Dat is

misschien dan ook wel de reden geweest om later, op een niet te achterhalen moment het woord prespraat te veranderen in pres(s)praat.) Met ingang van nummer 50 wordt de prespraat een hogere status toebedeeld, want vanaf dat moment krijgt het presidentiële ecrituur een prominente plaats op redactionele bladzijde 1 (hoewel daar af en toe wel mee gesjoemeld werd), een traditie die nog steeds geldt. Omdat Henk van der Steeg president gaat worden wordt zijn plaats in de redactiecommissie met ingang van nummer 73 ingenomen door Hans Bruyn. Misschien heeft dat er toe geleid dat met ingang van nummer 78 de uitvoering een andere opzet heeft gekregen: niet meer een geniet exemplaar, maar gewoon het A4-tje in drieën gevouwen, hetgeen de mogelijkheid bood om met inlegvellen meer nieuws de club in te sturen, iets waar ook regelmatig gebruikt van is gemaakt.

Met ingang van nummer 96 wordt afscheid genomen van de redactiecommissie. De reden daarvan is niet te achterhalen, maar als wij bedenken dat Dick de Bruin aan 95 edities heeft meegewerkt (en daarmee op afstand recordhouder is), is het wel te begrijpen dat hij daar een keertje mee op wil houden. Het werk wordt overgenomen door Henk Breuker, die destijds van mening was dat een redactiecommissie niet echt noodzakelijk was met als gevolg dat hij de volgende vijftig nummers alleen heeft verzorgd. In zijn eerste uitgave (nummer 97, zowel het september als oktobernummer draagt het getal 97) roept hij de leden op om een bijdrage te leveren aan nummer 100, want zo getal laat je niet ongemerkt voorbij gaan. Zijn voorstel was om de leden een klein stukje te laten schrijven over het thema "De Lions en mijn grenzen", mede ingegeven door het jaarthema van toen president Toon van Oudheusden "Grenzen en grensverleggingen". Helaas gaf maar een beperkt aantal leden gevolg aan het redactionele gevolg. De president natuurlijk, Herman van der Broek, Frits Schmidt, Dick de Bruin, Anton Rasch en Henk Breuker die toen ook al aan de Middeleeuwen refereerde met een citaat over vriendschap uit "De roman van de roos". Wat dit jubileumnummer ook nieuw bracht was de eerste bijdrage onder de naam L.L.L's corner (later veranderd in Ladies Corner), van wat toen nog heten de L(ovely).L(ions).L(adies), natuurlijk verzorgd door Janny Thyssen. Omdat tot dan toe de LLL's bijeenkomsten wat mager worden bezocht doet zij een oproep om op 5 februari 1992 om 10.00 uur te verschijnen in restaurant te Graafschap om nader met elkaar kennis te maken en plannen te maken voor een succesvoller bezoek aan de te organiserende activiteiten van wat enige tijd later zo succesvol de Papillons zijn geworden.

In die tijd beschikte de redactie nog niet over een computer en diende alles met de typemachine te worden gemaakt, waar overigens gelukkig wel een correctietoets op zat. Ook internet liet nog even op zich wachten

en dus waren de presidenten verplicht om hun bijdrage persoonlijk bij de hoofdredacteur aan te leveren. Nooit is er een president geweest die verstek heeft laten gaan, al moest er hier en daar wel eens een telefoontje extra gepleegd worden. De beste herinnering bewaren Gus en Henk aan de periode Hans Bruyn. Hij had de steevast gewoonte om zijn bijdrage aan te leveren op zondagmiddag rond de klok van vier, ongetwijfeld wetend dat dat een prima tijd is voor een glas witte wijn, meestal gevolgd door een gezellig mee eten.

De verticale kolommen die vanaf nummer 1 werden gebruikt behoorlijk zat (want dat bracht behoorlijk wat plak en knipwerk met zich mee), werd door de redacteur vanaf nummer 110 een horizontale versie uitgebracht. Hij werd echter teruggefloten en vanaf nummer 118 staat alles weer recht overeind. En dan plotseling met ingang van nummer 119 wordt gewag gemaakt van de titel informatiebulletin. En dat zou zo blijven heten tot het verschijnen van de tegenwoordige fraaie versie waar alleen maar van Bulletin wordt gesproken.

Ook inhoudelijk krijgt het bulletin dan wat meer body door het opnemen van de rubriek Spinsels waarvan de bedoeling was om steeds een ander lid een gedachtenspinsel te laten verzorgen over wat hem in het bijzonder bezig hield. Zo waren er bijdragen van Arnold van der Goot, Henk Kets, Anton Rasch, Jaap Gosses en Chris Geurink om er maar een paar te noemen. Een prima manier om iets over een ander te leren. Zoals vaker beklijven dergelijke rubrieken niet al te lang, maar het latere "Met de billen bloot" was een goede vervanger. In de loop der tijd werd het blad ook uitvoeriger. De verslagen van de vergaderingen werden er in extenso in gepubliceerd, er werden artikeltjes in gepubliceerd en ook het verschijnen van diverse columns maakte het lezen aantrekkelijker. Aanvankelijk was het maken van het bulletin toch nog wel een behoorlijk klus. Natuurlijk de kopij vergaren, dan alles uittypen, knippen en plakken. En vervolgens op weg naar Wink in de Grutstraat om te kopiëren en tenslotte alles te vouwen. Wat een enorm verschil met vandaag de dag. Je zit achter je beeldscherm, maakt het verhaal en mailt dat door naar Tom Jacobs, de huidige hoofdredacteur (met een cc'tje naar Bart-Jaap Pull ter Gunne die dan kan illustreren), die dan weer alles verzameld en door mailt naar Wink. Daar wordt alles keurig in elkaar gezet en binnen de kortste keren gedrukt, gevouwen en geniet. Zelfs foto's zijn met de komst van de digitale camera eenvoudig in te voegen.

Na 200 nummers lijkt één ding zeker: alle Lions die in de loop van deze twee honderd bulletins hebben meegewerkt, hebben dat met ongelooflijk plezier voor de leden en de Papillons gedaan. De verplichting naar elkaar toe, waarvan in de eerste prespraat sprake was, zijn zij zeker nagekomen.

De redactie

Nog een kleine geschiedenis

Natuurlijk was het leuk om eens de historie van ons fraaie bulletin te verhalen. Maar even leuk is het om eens na te gaan wat er zich in al die jaren in onze club heeft afgespeeld. Dus zomaar een aantal willekeurige zaken:

- In nummer 3 wordt gemeld dat Toon van Oudheusden een deskundige toelichting gaf op de huidige situatie in Polen, de voorzitter (niet de president) hersteld is, Gerard Hehenkamp geopereerd dient te worden en Jan van Iersel na drie zoons een dochter heeft gekregen.
- In nummer 4 wordt geklaagd over de geringe opkomst van onze eigen leden (5) op de interservicebijeenkomst. "Stelt men geen prijs op de contacten met de andere serviceclubs?" (Hoe was dat onlangs ook al weer in De Vergane Glorie? Weinig veranderd dus.)
- In nummer 5 wordt meegedeeld dat de keyman van de nieuwe club zich heeft teruggetrokken. De extension commissie kan weer opnieuw beginnen, "maar laat zich hierdoor niet uit het veld slaan."
- LCD ontvangt LC Castricum. Op het programma staat een bezoek aan kasteel Keppel, een huifkartocht naar de Slangenburg en een afsluitende maaltijd op het pannenkoekschip. (nummer 9, september 1982)
- Op 6 oktober is er hoog bezoek: DG, DDG, Lt DG, Chairman activiteiten, Zonechairman, Keygruppen overige leden van LC Wisch, de Hamalandse Marken. Veel toespraken die "positief ontvangen werden: de installatie van de 2^e dochterclub is een feit.(nr 10)
- Toon van Oudheusden houdt al weer een verhaal: "Velen van ons zullen met verbazing de voortgang van de techniek hebben aanschouwd". Ook aanschouwelijk onderwijs in het lab.(nr14)
- Voor de actie Lambarene zijn drie concerten in voorbereiding: Ars Nova, Bizetzaalconcert en concert van stadsorganist en beiaardier Roel Smit. Een sponsorwandeltocht zal worden gehouden en een afsluitende feestavond. Jan Thyssen heeft de gewestvergadering bezocht (die tegenwoordig gelukkig niet meer gehouden worden.) (nr 25 maart 1984)
- De eindopbrengst voor de actie Lambarene bedraagt fl 21.083,60. Henk vd Steeg "hield een ludiek praatje over zijn vak, waarbij we via de wijngebieden van Frankrijk terecht kwamen in een verloskamer." (Hetgeen voeding geeft aan de idee dat specialisten kennelijk zo zwaar belast zijn dat zij hun toevlucht zoeken tot de fascinerende wereld van de wijnen. HB) (Nr30)

- In juli 1985 wordt besloten om de lunch te verschuiven naar de 3^e woensdag van de maand. Mogelijke naam: Lions hap. Op 7 augustus werd er een avondwandeling gehouden. De gastvrijheid van Henk en Wil was (ook toen al) als vanouds en de pindasaus van Francien lekker. (Nr37)
- Anton Rasch houdt een persoonlijk getint verhaal: "Beelden van mensen". De scribent geeft een gouden tip: "Een uittreksel vaken van dit VERHAAL zou een belediging zijn voor de inhoud ervan. (Goed onthouden! HB.) (nr48 november 1986)
- De actie Ear Drop is in volle voorbereiding. Herman vd Broek zal een bronssculptuur maken die aan en door de leden verkocht zullen gaan worden. Streefgetal 100. Voorziene opbrengst 10.000 gulden. Anton Rasch wordt bedankt voor drie jaar secretariaatsvoering. " De beschrijvingen van de lezingen zijn nog beter dan de lezingen zelf". (Nr 58)
- Tussenstand voor Ear Drop is fl 5500,-. Jan Loggers tekent voor het goede doel en (ook toen al) de wijnverkoop gaat nog steeds gestaag door. (Nr67)
- De culturele avond voor Ear Drop heeft 7000 gulden opgeleverd en was een groot succes, met fraaie dans en prachtige muziek. De overige activiteiten lopen nog een paar maanden door.(nr 72)
- De slotmanifestatie voor Ear Drop is een fantastische happening geworden. De totale opbrengst is maar liefst fl 40.000! (Nr 77 oktober 1989)
- De vergadering van 4 juli 1990 is geen succes. Aanwezig zijn 15 leden, 12 hebben zich afgemeld en 10 niet! "Gelet op het aantal aanwezigen en de intensieve voorbereiding door Herman (over druktechnieken) stelt de vice-president voor de lezing uit te stellen en sluit de vergadering. In een wat matte stemming gaan wij ca 21.00 uur naar huis. **Het is nog steeds een goede gewoonte om bij onverhoopte verhindering tenminste de secretaris in te lichten!!!!** (nr 86)
- De extensioncommissie deelt mee dat keyman Ben Kamminga "ja" heeft gezegd, zodat de werving van andere key-members kan beginnen. LC De Graafschap is verwekt en zal hopelijk op korte termijn geboren kunnen worden.(Nr 88 oktober 1990)
- Over een reis naar Keulen. "Alle lof over deze trip. Interessant, majestueus, leerrijk, waren zo enkele opmerkingen die gehoord werden. Zeker voor herhaling vatbaar, wie komt er met het volgende idee?" (Nr 93)
- Op 14 maart 1992 treedt het UBK voor ons op. "De dirigent en het koor waren zeer te spreken over de opvang en de verzorging, het

detail van de Oekraïense kleuren -blauw en korengeel- op onze revers en in het boeket maakte grote indruk." en " het applaus van gisteravond klinkt nog in mijn oren, Carola heeft zelfs zo hard geklapt dat haar haematieten ringetje gebroken is" schrijft president Toon in zijn eerstvolgende prespraat. (Nr 103 maart 1992)

- "Wat is er met de club aan de hand? Slechts 15 leden bezochten de vergadering van 7 oktober." en " Lauwheid kenmerkt ook de deelname aan de taphap met dames. Hanneke vroeg in ernst of zij op deze manier door moest gaan: slechts 12 eters hadden zich tijdig aangemeld" en "Teveel leden dreigen op de feestelijke charternight van onze boreling LC De Graafschap verstek te laten gaan: de nieuwe club is een initiatief van ons en dat brengt verplichtingen met zich mee. Beschouw mijn prespraat als een cri de coeur" aldus president Cors Simons in Nr 108 van oktober 1992.
- Op 5 februari 1993 organiseren wij een interservicebijeenkomst voor alle Doetinchemse clubs. Gastspreker is de vice-voorzitter van de 2^e kamerfractie van de VVD Hans Dijkstal. (Nr 111)
- Op zondag 28 november zullen 18 Lions en partners een bezoek brengen aan de dubbeltentoonstelling die gewijd is aan Maria van Hongarije in het Catharijneconvent in Utrecht en het Noord-Brabantmuseum in Den Bosch. Ook nu weer hebben de thuisblijvers het ongelijk aan hun zijde: zij missen een unieke kans iets te leren over onze eigen geschiedenis en over de komst van de Renaissance naar onze streken. (Nr120) (Dat wij toen met een kapotte bus in Den Bosch stil kwamen te staan was toen nog niet te voorzien. HB)
- "Mede door onze inzet tijdens de stadsfeesten in september jl. kunnen wij op de taphap in November aan de directie van "Den Ooiman" de software aanbieden die gebruikt zal worden bij de behandeling van afasiepatiënten.(Nr 129 oktober 1994)

Voorwaar een aardige inkijk in de talloze activiteiten die onze club in de loop der jaren heeft ontplooid. Natuurlijk is het overzicht niet volledig. De laatste 70 nummers zijn slechts gedeeltelijk bewaard gebleven. En er dient toch ook nog een beetje geschiedenis over te blijven voor het moment dat wij binnenkort 45 jaar oud worden.

Het lijkt er intussen wel op dat wij vroeger meer fundraising activiteiten ontplooiden dan de laatste jaren het geval is. Natuurlijk, wijn drinken wij voor het goede doel als bijna nooit tevoren. Maar de laatste grote clubactie is toch al weer een tijdje geleden geweest. Misschien een goede stimulans om die draad van de geschiedenis weer goed op te

pakken. Door met elkaar enthousiast en met veel inzet te zorgen dat wij met succes op 040404 iets te vieren hebben.

HB.

De ontkleuring gestopt.

De stad Doetinchem krijgt begin 2004 een heuse D-tower. Een wat? Jawel het staat er echt: een Dream-tower! Op de Europaweg vlak bij de Grutstraat zal een 12 meter hoog bouwsel (door ingewijden al een gedrocht genoemd) verrijzen waarvoor de gemeente inmiddels al € 200.000 heeft gereserveerd. (Sponsors moeten voor de overige € 85.000 zorgen.)

Het is de bedoeling dat de inwoners van Doetinchem per computer kunnen inloggen op het gevaarte en aangeven welke emotie zij ervaren, zoals boosheid, geluk, verdriet. (Hoe zou dat gaan? Iedere Doetinchemmer een eigen password? Doen 65 plussers en minderjarigen ook mee? Wordt er een onderscheid gemaakt tussen mannen en vrouwen?) Afhankelijk van de emotieteller zal het gevaarte dan verschillende kleuren aannemen, zodat je bij het binnenkomen van de stad al weet dat de bewoners van de stad voor het grootste deel boos (geel?), gelukkig(rood?) of juist verdrietig (groen?) zijn. Daar kan je mooi je voordeel mee doen als je op weg naar huis er langs rijdt. Ben je in ieder geval gewaarschuwd voor een misschien boze eega.

Hoe verzinnen ze het! Wat een verstandsverbijstering om zo het nieuwe jaar in te willen gaan. Zelfs de naam is natuurlijk fout. Die moet niet zijn D-toren, maar E-toren: emotietoren. Maar wat je er ook van vindt, origineel is het wel. Lijkt het tenminste, want zelfs dat is het geenszins. In een alleraardigst boekje "Tegen de barbarij" voert Herman Pleij de middeleeuwse René van Anjou, koning van Sicilië ten tonele die er niet voor schroomde om zijn hele hofhouding in unikleur te laten opdraven om zijn gemoedsstemming van de dag te laten tonen. " Zachtjes vloekend hijsen de hovelingen zich in het groen als hij weer eens verliefd is, rood als de koning woest op de poort van een stormrijpe maagd wil beuken, geel bij jaloezie en braaf violet zo gauw hij zich trouw en afhankelijk wenst voor te stellen." Of wat de denken van de hertog van Wurtemberg, die het aandurfde met zijn hele equipage in het geel gehuld aan de hertog van Bourgondië voorbij te trekken, daarmee uitdrukking gevend aan diepe haat en minachting?

Kleur is een merkwaardig verschijnsel. Het is een ongrijpbaar fenomeen. Je kunt het niet meten en het is ook niet in een getal uit te drukken. Wij vatten het nu op als een veranderlijk lichtverschijnsel dat wij steeds weer

op andere manieren waarnemen. Veel houvast geeft het allemaal niet. En daarom waarschijnlijk houdt de mens zich er al eeuwen mee bezig. Zo heeft Newton "bewezen" dat zwart en wit geen kleuren zijn omdat zij bij lichtval door een prisma niet zichtbaar zijn. En stellen wij graag kleurrijke figuren tegenover kleurloze exemplaren.

Ook in de Middeleeuwen werd er verschillend over kleuren gedacht. Enerzijds werden kleuren beschouwd als het werk van Satan die in staat werd geacht door het binnendringen in het lichaam de zintuigen te ontregelen met als doel de mens te vervreemden van de eeuwige waarheden door deze te verruilen voor een kortstondige lustbeleving van zeer vergankelijke aard, anderzijds staat daar de opvatting tegenover dat kleuren juist het resultaat zijn van het goddelijke spel met het licht dat kleur en leven brengt in de materie.

Hoe dan ook, voorkeur voor kleur is vaak beschouwd als een impulsieve, ongecontroleerde, modieus en dus tijdgebonden factor en in haar waardering uiterst labiel. Maar dat geldt niet voor de hang naar zwart, zolang nog als kleur gezien, met variaties van blauw, grijs en grauw, dat zo mooi contrasteert met wit. Die voorkeuren geven blijk van een eeuwenlange constantheid die tot in onze dagen nog voortduurt. Zwart en wit horen bij de belangrijke momenten in het leven zoals doop, huwelijk en begrafenis. Gelegenheidskleding is nu eenmaal wit en zwart. Bonte kleding zijn tekenen van rebellie en protest, maar ook om even de sleur van alledag te vergeten zoals de oranjeuitdossing van supporters bij voetbal- en sinds kort ook bij tennis- en hockeyinterlands. Met als ultieme vorm natuurlijk de carnavaleske uitdossing die zich daarna met het grijs van Aswoensdag ogenblikkelijk weer voegt naar het traditionele en statusverlenende grijze of blauwe pak van alledag.

Eigenlijk is er door de eeuwen heen sprake van een toenemende trend van ontkleuring, die zeker niet met de Middeleeuwen ophoudt. Wat te denken van de kerken van na de reformatie, die zo sober en vooral kleurloos werden gehouden. Maar niet alleen in gereformeerde kringen is soberheid troef. Sinds de 18^e eeuw ontstaat er een tendens om bijvoorbeeld ook het verleden te ontkleuren. De klassieke oudheid stellen wij ons vooral wit voor. Griekse of Romeinse zuilengalerijen zijn tegenwoordig allemaal wit, in flagrante tegenstelling tot hoe het destijds ooit was. Het Pantheon in Athene bijvoorbeeld was fel blauw geschilderd (en daarom heb ik in het vorige bulletin onze eigen Pallas Irene niet voor niets in het azuurblauw laten aantreden). En degenen die ooit de Pont du Gard hebben aanschouwd, die nu zo prachtig wit afsteekt tegen de krijtrotten van de Provence en het mooie groen van de pijnbomen, zullen zich nauwelijks kunnen voorstellen dat datzelfde aquaduct vroeger steenrood gekleurd was. En dichterbij huis kom je in het Utrechtse Catharijnenconvent nauwelijks nog felgekleurde houten beelden tegen.

Voor zover de tand des tijds de kleuren niet heeft doen vergaan, hebben mensenhanden daar wel toe bijgedragen. En eerlijk gezegd moet ik er ook niet aan denken om het Apollobeeld dat onze tuin siert te voorzien van rode lippen, donkere wenkbrauwen, blauwe ogen of blond gekleurd haar.

Hoewel er nog veel meer op te merken valt over de wisselende waardering van kleuren, blijft onverbiddelijk staan dat de appreciatie voor de kleuren zwart, grijs, blauw en wit door de eeuwen heen van een opvallende stabiliteit blijkt geeft. Ook in kleding speelt dat eeuwenlang een overheersende rol, met een soms wel heel merkwaardige argumentatie: als God bedoeld zou hebben dat de mensen in gekleurde kleding zou rondlopen dan zou hij ook wel gekleurde schapen aan de schepping hebben toegevoegd!

Nee, kleuren zijn allengs gedegradeerd tot een orde van louter kortstondige emoties, niet voor niets vaak modekleuren genoemd. Donkere kleuren staan voor rationaliteit, zelfbeheersing en controle. Het is ook geen toeval dat vooral de elite zich door de eeuwen heen van deze kleuren voorziet. En als daar al vanaf geweken werd, dan was dat toch vooral om de eigen positie herkenbaar te maken. De gebruide skihoofden of citroenkleurige Spaanse zon hoofden boden daartoe een ideale mogelijkheid. Maar zodra deze vakanties voor grote groepen bereikbaar werden en de zonnebank zijn intrede deed, werd de standaard weer gezet door de blanke, of hoogstens lichtbruine lichaamskleur. En wat dan overblijft is de kleurrijke kleding die veel gedragen wordt op vakanties, want iedereen heeft er natuurlijk wel behoefte aan om even aan de sleur van alledag te ontsnappen.

Ook in Lionskringen is sprake van een zichtbare ontkleuring. Bezoek een willekeurige vergadering in club-, zone- of districtsverband, en het zwart, blauw en grijs omhult je. Door de vrouwelijke leden meestal aangevuld met wit, de altijd nette blouse of trui. Geen wonder dat gezapigheid vaak aanwezig is. Wij laten ons niet al te gemakkelijk zien van onze, toch bij iedereen wel aanwezige, kleurrijke kant. De ander zou immers eens kunnen denken dat je je leven niet onder controle hebt. Aanpassen aan veronderstelde conventies is dan ook troef.

Misschien is het een goed idee om als je op weg naar de Heereboer de mallotige D (of E)-tower passeert, te bedenken hoe je zelf een kleurrijke bijdrage kunt leveren aan onze bijeenkomsten. Je zelf laten kennen en de ander leren kennen. Dan hebben die € 285.000 tenminste nog ergens voor gediend.

HB.

Rectificatie.

Onlangs is weer een overzicht gepubliceerd van de attendance van het vorig clubjaar. Jan Kruit scoorde daarop 78 %. Hoewel ruim boven het gemiddelde, was hij daar niet erg mee tevreden. En terecht, want hij heeft in het vorige fiscal year talloze clubbezoeken afgelegd, die evenzeer gelden voor zijn attendance. Het liefst zou hij ongeveer uitkomen op een percentage van 114%! Hetgeen statistisch natuurlijk onmogelijk is. Het zou dezelfde onzin zijn als het in de sport vaak gehoorde argument dat een tegenvallende prestatie te wijten zou zijn aan overconcentratie, een begrip dat nu eenmaal niet bestaat. Je kunt nooit meer dan 100 % geconcentreerd zijn. Dat spanning, faalangst en/of gebrek aan zelfvertrouwen prestaties verminderen is een ander verhaal. Daarom krijgt Jan alsnog een attendance van 100% toegedeeld, waarmee hij overigens direct topscorer is. Hetgeen natuurlijk een compliment waard is en ook een blijk van waardering is voor het vele werk dat Jan verricht in zijn functie van zonevoorzitter!

De secretaris.

Activiteiten van de papillons:

Op **15 december** staat een **excursie naar de Wereldwinkel** op het programma. De Wereldwinkel is te vinden aan de Dr. Huber Noodtplaats (het grote parkeerterrein achter de bibliotheek). Het is wat krap in de winkel maar met enig gewurm kunnen er toch wel tussen de 15 en 20 mensen zitten. We beginnen daar om 20.00 uur met een kopje koffie met een “eerlijk” koekje erbij. Anneke Peerenboom zal iets vertellen over het ontstaan, het doel en de werkwijze van de Wereldwinkel. Vervolgens is er gelegenheid om artikelen te kopen. De winkel staat dan al een tijdje in de kerstsfeer en wie weet kom je iets origineels tegen voor de kerst. Na afloop gaan we (op eigen kosten) iets drinken in een gezellige gelegenheid op het Simonsplein. Laat je **vóór 12 december even weten of je al dan niet meegaat** bij Jannie Thijssen, 324876, Hascha van der Loo (0315-323268) of bij Anneke Peerenboom (346096).

Op **21 januari 2004** nodigt Gus ons uit voor een gemixte avond: We beginnen met een oerhollandse heerlijke snert met roggebrood en spek. Vervolgens laten we ons meenemen naar de Oekraïne. Gus en Henk Breuker maakten een prachtige cruise over de rivier de Dnjepr. Zij bezochten o.a. de steden Kiev, Jelta en Odessa en het schiereiland de Krim. Op deze avond krijgen we hierover veel te horen en te zien. We beginnen **om 18 uur bij Gus thuis:** Lebuïnusstraat 32, 7009 MV Doetinchem. Tel: 343056

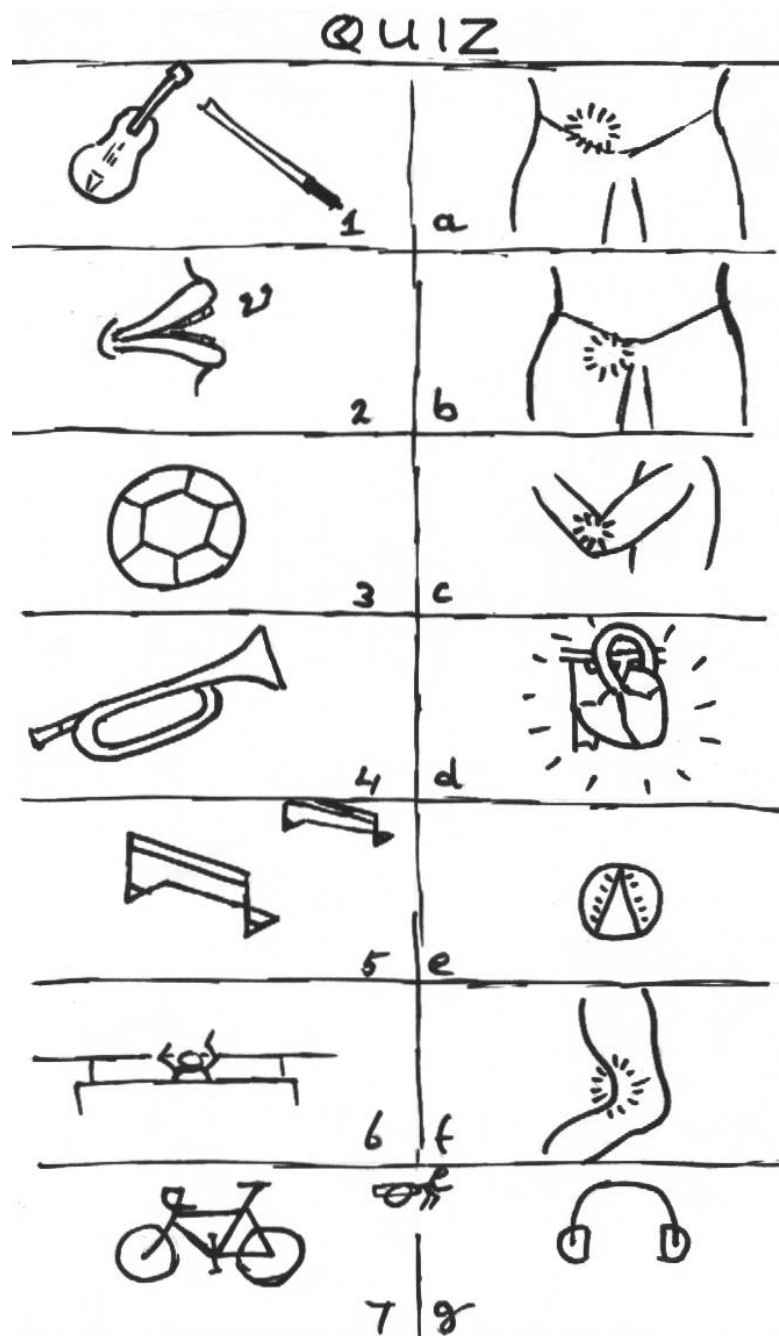
Opgave of verhindering graag **vóór 15 januari** doorgeven aan Jannie, Hascha of Anneke (tel nr. zie bovenstaand stukje)

Denken jullie ook aan de contributie van €10,00 en een bruikbare (pas)foto voor het smoelenblad van de papillons? Beiden kun je inleveren bij bovengenoemde adressen.

Tot ziens op één of beide avonden,

Jannie, Hascha en Anneke

Prijsvraag

Slechts één Lion heeft gedurfd een antwoord te geven op Bart Jaaps Quiz in het vorige Bulletin: Henk Drost onze President. Helaas ontstaat er daarmee wel een dispuut onder twee medici. Bart-Jaap beroept zich, als lid van de redactie, op de autoriteit van de uitschrijvende instantie en Henk op zijn presidentiele autoriteit. Een belangrijk agendapunt voor de eerstvolgende redactievergadering dus.

De enige juiste uitslag volgens Bart Jaap:

1-c, 2-e, 3-b, 4-a, 5-f, 6-g, 7-d

De beste uitslag, volgens Henk:

- 1 --> c strijkers krijgen ulnarisletsel (elleboog)
- 2 --> e zingen kan leiden tot stembandproblemen
- 3 --> a adductorenletsel, een typische (voet)balblessure
- 4 --> b de blazer met zijn liesbreuk
- 5 --> d doelen verbeelden balsporten: acuut falen hart (Nico Reinders)
- 6 --> g de orkestbakzitter heeft oorbescherming nodig
- 7 --> f typische peesschede-ontsteking in de knieholte bij de wielrenner met surmenage

200 keer geen bulletin

Ik heb het er de Dikke van Daele nog eens op nagelezen, maar het hielp niks. Erger nog, het bevestigde alleen maar de onrust dat al langere tijd ergens in een weinig gebruikt hoekje van een rechter achterkwab van mijn hersenen woelde. Niet dat ik zo'n taalpurist ben, integendeel. Ik sla er meestentijds ook maar een slag naar. Moet ook, vind ik. Taal moet levend en in beweging zijn, alleen is het zo jammer dat het vaak de slordigheid en de onnozelheid van mensen zijn, die die beweging teweegbrengen. Dus daarom heb ik ooit de digitale Dikke van Daele aangeschaft. Voor 370 gulden, een absurd bedrag! Aan drie dikke gebonden boekwerken wil ik graag 370 gulden uitgeven, -dat voel je, dat kosten ze ook- maar toch niet aan een CD-rommetje waarvan de kostprijs zo'n beetje 50 eurocent bedraagt. Maar dat terzijde. Dat bulletin, dat knaagde. Want het is er geen. Geen bulletin bedoel ik. En van Daele gaf me ook digitaal gelijk:

Bul•le•tin

het; -s

1816 Fr. <It. bullettino

- 1 korte buitengewone bekendmaking over een aangelegenheid van staatsbelang, b.v. ernstige ziekte van een vorstelijk persoon
- 2 kort, tussentijds gedrukt bericht van een dagbladredactie, op verschillende plaatsen aangeplakt en rondgebracht, m.n. in tijd van oorlog
  - a korte, ingelaste nieuwsuitzending op radio en tv
- 3 legerbericht
- 4 (Belgisch Nederlands, verouderd) rapport (2)

Je kunt van de inhoud van ons blaadje zeggen wat je wil, maar aangelegenheden van staatsbelang heb ik er nog niet in kunnen ontdekken. En hoewel de afgelopen 20 jaar best roerige tijden hebben gekend, gaven de gebeurtenissen de Doetinchemse Lions toch geen reden om op verschillende plaatsen tussentijdse gedrukte berichten rond te brengen of zelfs wel aan te plakken. Tja, en zou er niet een leger bericht bestaan dan het onze?

Wat langer heb ik stilgestaan bij de vierde betekenis. 'Rapport', en dan in de betekenis van cijferlijst, of verslag over de staat van vorderingen. Nou, in ieder geval af en toe staan er van die dingen in die deze betekenis wel benaderen. Bijvoorbeeld als de aanwezigheidscijfers zo nodig weer eens naar buiten gebracht moeten worden. Tenenkrommende en maagverstijvende schooltijdherinneringen worden naar boven gebracht wanneer ik weer eens onderaan de attendancelijst blijf te hangen en ik voor een huisbezoek moet vrezin.

Maar goed, dat is het dan ook wel zo'n beetje en dat is toch te mager om van een bulletin te mogen spreken. Laten we het dus maar toegeven: we hebben helemaal geen bulletin. Wat het dan wel is dat we elke maand met gepaste trots van de redactie krijgen toegedeeld laat ik in het midden, maar een bulletin is het niet.

Ik heb de laatste drie jaargangen van het bulletin zo weer eens een beetje door zitten lezen. Aan de hand van de inhoud ervan zou je kunnen vaststellen wat het periodiek allemaal wèl is: forum, agenda, naslagwerk, schoolkrant, informatieplek, contactblad, notitieblok, verslagboek, aanplakbord, verjaardagskalender, fotoalbum en memovelletje.

En daarmee is het nog niet eens afgelopen, vermoed ik. Want het blad heeft zich de afgelopen drie jaar snel ontwikkeld van twee liggende A-viertjes met uitsluitend verslag van de vergadering, verjaardagen, agenda en functielijstje, tot een blad waar steeds meer Lions met steeds meer graagte steeds meer artikelen schrijven. Je gaat er bijkans naar uitzien. Maar een bulletin? Nee, dat is het niet. En dat zal het ook nooit meer worden. Daarvoor is het te gevarieerd, te leuk en te dik geworden. Eigenlijk is ons blad meer een soort leesmap. Een

allegaartje van schrijfsels, spinsels en wetenswaardigheden. Eigenlijk is het gewoon: De Lions Leesportefeuille.

Theo Soontiëns

Belastingdienst pleegt aanslag op de wereldwinkel!!!

De belastingdienst mag dit jaar voor het eerst de kerstpakketten belasten. Het gevolg is overal te merken. Bedrijven die zich gespecialiseerd hebben in het verzorgen van kerstpakketten zien hun omzet tot 70% verminderen!

Ondanks de inzet van de wereldwinkel, de steun van Ruud Wink bij het verzenden van de mailing en het heldhaftig optreden van de Lions door iedereen nog weer eens extra na te bellen, moeten we constateren dat ook de wereldwinkel getroffen is door deze aanslag. Zoals het er nu uitziet hebben we duidelijk minder omzet van pakketten dan vorig jaar. Het aantal in te pakken pakketten kan gemakkelijk door de vrijwilligers van de wereldwinkel gedaan worden. We hoeven dus helaas, helaas geen beroep op de Lions en Papillons te doen voor het inpakken. We hadden het graag anders gezien.....

Wel zijn we de Lions zeer erkentelijk voor hun inzet en goede wil om de wereldwinkel te ondersteunen bij deze actie. En we bedanken Ruud Wink heel hartelijk voor het in gebruik geven van een deel van zijn bedrijfsruimte om de pakketten in te pakken en op te slaan. Zeker de vrijwilligers die al vaker pakketten ingepakt hebben, genieten van de ruimte, de warmte, de aangeboden kopjes koffie en thee en de behulpzaamheid van het Wink-personeel.

We hopen dat deze belasting eenjarig zal zijn en dat we volgend jaar een inhaalslag mogen maken. Wie weet zijn we dan gedwongen de hulp van de Lions alsnog in te roepen!

Met een hartelijke groet, namens alle vrijwilligers van de wereldwinkel,

Anneke Peerenboom.

Yipe Moyo

Begin dit jaar hebben we besloten om het project Yipe Moyo te doneren met € 500,-. In één van de vorige Bulletins hebben we de reactie van Yvonne en Jos geplaatst en hun toelichting m.b.t. de bestemming van het sponsorgeld. Het geld is inmiddels door onze penningmeester overgemaakt. Onderstaand volgt een samenvatting van de informatie die wij toegestuurd hebben gekregen van Yvonne, zoals een brochure, een jaarverslag een tekening en foto's etc.

The objectives of Yipe Moyo Counseling and Training Centre:

- To provide counseling services to individuals and families regardless of race, sex, creed, or community.
- To assist people in improving their emotional health through understanding their attitudes, behavior and emotions

Some of the main problems which are brought to counselors:

- Difficulties faced in relationships with parents, spouse, family, friends, and at work;
- Difficulties experienced in self-esteem, appearance modification, addiction of drugs or alcohol;
- Problems facing today's young people including peer pressure, becoming independent and facing the daily challenges;
- Problems encountered in parenting, e.g. single parenting, parenting of physically disabled or just trying to be "good" parents;
- Growing old, experiencing feelings of loneliness, insecurity or lack of family support;
- Experiencing feelings of anger, anxiety and depression resulting from loss of a loved one through death or divorce;
- Fears and anxiety about HIV/AIDS;
- Your own growth as a person with a healthy self-esteem;

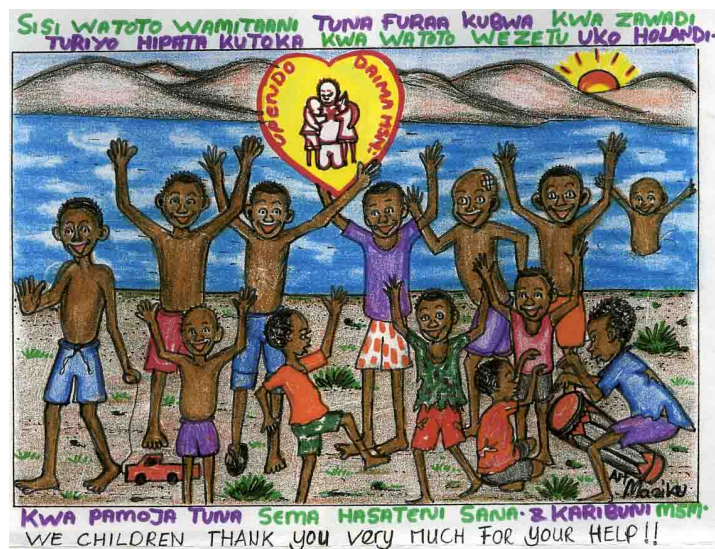
Upendo Daima Musoma

In juli 2002 is een klein project "Upendo Daima Musoma" gestart om kwetsbare kinderen te helpen. Dit project wordt gesponsord door een Duitse Organisatie genaamd: Kindermissionswerk".

Het project is gericht op kinderen die in moeilijke omstandigheden leven t.g.v. bijvoorbeeld AIDS, armoede, verwaarlozing of mishandeling. De aanpak bestaat eruit dat er een lokaal medewerker van Yipe Moyo (straatwerker) regelmatig contact zoekt met kinderen op straat en op die manier het vertrouwen van de kinderen wint. Zo heeft zich inmiddels een groep van 32 kindeen gevormd die eens per week het Counseling Centre bezoeken om "levens vaardigheden" op te doen. Er wordt geprobeerd de kinderen weer naar hun families te krijgen en tenslotte weer naar school of aan het werk. Vanwege het tijdsintensieve karakter van de begeleiding probeert men een kleine groep van vrijwilligers te vormen die, bijvoorbeeld helpen bij het bezoeken van de families en het terugrapporteren naar het Counseling Centre.

Yvonne en Jos voeren momenteel besprekingen over de verlenging van hun contract. De uitkomst daarvan bepaalt hoe lang zij nog in Tanzania blijven.

Marlie & Tom

Een dagelijks terugkerend tafereel: wassen aan het meer

↓ Mazi'ku, straatweiker

De kinderen in hun nieuwe kleren, gekregen na ons Paasfeest.

↓ Margriet student nu in Uganda Maatsch. Werk

LIONS COMMISSIES

Leden	Hans de Vries, voorzitter Han Meibergen Jan Jurriëns
Social officer	Dick de Bruin
Activiteiten	Toon Gasseling, voorzitter Herman van den Broek Bert Lamers Martin Liefink Gerard Roelofsen Theo Soontiëns Bart-Jaap Pull ter Gunne Henk Kouwenberg Kees van Steenberg Peter Bob Peerenboom Ruud Wink
Jumelage	Jan Kruit, voorzitter Henk Drost Jan van Iersel Gerard Hehenkamp Marnix Jansen Venneboer Toon van Oudheusden
Jeugd	Chris Geurink Koos Kuiper Hans Kietselaer
Bulletin	Tom Jacobs, voorzitter Henk Breuker Ruud Wink Bart-Jaap Pull ter Gunne Theo Soontiëns
Kascontrole	Harrie Mathijssen Wim Frommé
Tail Twisters	Theo Kamps Chris Geurink
Public Relations	Ruud Wink
Milieu officer	Hans Bruyn
Interservice	Toon van Oudheusden Wim Frommé
Sjoelbak	Jan Thijssen, voorzitter Henk Kets Rien ter Brugge Jan Loggers Aart van Silfhout Gerard Roelofsen
ICT officer	Henk Drost

Verjaardagen

In de voorbije periode zijn de volgende Lions jarig geweest:

Dick de Bruin, 5 oktober
Aart van Silfhout, 13 oktober
Toon van Oudheusden, 20 oktober
Hans Bruyn, 27 oktober
Bart Jaap Pull ter Gunne, 31 oktober

Bij deze (nogmaals) van harte gefeliciteerd!

De komende periode zal de volgende lion zijn verjaardag vieren:

Koos Kuiper, 2 december

Agenda 2003 / 2004

2003

20 augustus 2003	18.00 uur	Barbecue bij Wil & Henk Kets
3 september 2003	20.00 uur	Muziek, niet altijd een genoegen, door Arnoud Brok, bedrijfsarts-in-ruste, sportarts en muziekliefhebber en -kenner
4 september 2003		promotie voor kerstpakketten voor wereldwinkel bij Wink-groep
17 september 2003	18.00 uur	Tap Hap
27 september 2003		uitstapje naar Keulen met Dorsten
1 oktober 2003	20.00 uur	cursus reanimatie m.m.v. instructeurs van de Nederlandse Hartstichting
15 oktober 2003	20.00 uur	cursus reanimatie m.m.v. instructeurs van de Nederlandse Hartstichting
29 oktober 2003	19.00 uur	Dinner for Papillons (voorbereiding Lions 16.00 uur)
5 november 2003	20.00 uur	cursus reanimatie m.m.v. instructeurs van de Nederlandse Hartstichting met afsluitend toets
19 november 2003	18.00 uur	Tap Hap
november / december 2003		hulp aan wereldwinkel met kerstpakketten maken
3 december 2003	20.00 uur	Joost Hagendoorn vertelt over zijn ontwikkelingswerk in Zuid Afrika
17 december 2003	18.00 uur	Tap Hap
31 december 2003		vervalt i.v.m. het nieuwe jaar

2004

7 januari 2004		vervalt i.v.m. het nieuwe jaar
10 januari 2004	15.00 uur	Nieuwjaarsbijeenkomst met dames. Borrel en buffet bij “Het Borghhuis”
21 januari 2004	18.00 uur	Tap Hap
4 februari 2004	20.00 uur	Peter Bob Peerenboom stelt zich voor
18 februari 2004	18.00 uur	Tap Hap
3 maart 2004	20.00 uur	Jan Kamsma, directeur CZ groep, maar vooral ook wijnkenner, laat ons genieten van wat wijn te bieden heeft
17 maart 2004	18.00 uur	Tap Hap
31 maart 2004	18.00 uur	Tap Hap met dames
7 april 2004	20.00 uur	Joep Kuijsters, directeur ELA Medical, over wel en wee van de pacemaker
21 april 2004	18.00 uur	Tap Hap
5 mei 2004	20.00 uur	Max Daniel, hoofdcommissaris van politie, verhaalt over wederwaardigheden in het Spijkerkwartier
19 mei 2004	18.00 uur	Tap Hap
2 juni 2004	20.00 uur	nog in te vullen
16 juni 2004	18.00 uur	Tap Hap
30 juni 2004	19.00 uur	Bestuursoverdracht met Papillons ladies